

Som wällarlärting.

Jag lärde upp i kyrkstäpinge när jag
var 21 år. Det var en stufve och vi var
två som arbetade i den. Wällaren hette
Jeldander. Jag fick 20 riksdaler för en
helt år och så kost och logi förstås.
Bodde i wällerkammern. Wäste arbeta
18 timmar om dygnet och kunde dållik
kunde inte äta waten ibland. Lärningen
var barnmarsta och när hon skulle
kort när dag blaudade hon wäl ibland
fette, el. flott heter det wäst nu
sitt om wällare. Eller också lärde
hon samman wäl och något ägg de
kallades äggroia och när den färdi
stär örer någon dag i wällen och
den knappt än äta. Vi började

Kl. 6 på morgonen och gick till 12 på natten. Sen var vi från 12 till 12 på morgonen, då fick vi "jo de igen". Kl. 7 fick vi rågkaffe och smörmad så kallad, men man kunde inte se smöret. Kl. 8 var det frukost. Pankaffler, sill och mjölk, sur så att man kunde ställa en sked rött upp och ned i den (skarred). Middagen var kl. 12. Kl. 4 om eftermiddagen fick vi en kopp rågkaffe och kl. 6-1/2 7 krällsmål, d. v. s. en bröd och sur mjölk. Ibland kom de upp till köllan med bröden för det fick inte bli stapp. I kyrkoköpingen var jag en år, kom sen till Öster Gärne, en hölländare och sen till Trömmes i Trelleborg.